

Pielęgnacja psów krótkowłosych

Małgorzata Lisowska

groomer, właścicielka salonu Doggy Diamond we Wrocławiu

Psy krótkowłose jest to grupa bardzo obszerna, popularna i jeśli chodzi o zabiegi w salonie groomerskim, mająca jedną z najprostszych w pielęgnacji szatę. Wydawać by się mogło, że psie salony piękności odwiedzają głównie małe rasy długowłose typu: yorkshire terriery, shih tzu czy maltańczyki, jednak wraz ze wzrostem świadomości dbania o swoich pupili wzrasta też liczba wizyt takich psów jak: buldożki francuskie, mopsy, chihuahuy krótkowłose, pinczery i wiele innych.

Przyjemne wizyty są mało skomplikowane, ale za to bardzo efektowne i sprawiają, że właściciele psów krótkowłosych nie muszą już zmagać się z wszechobecną w ich mieszkaniach sierścią, która ma tendencję do głębokiego wbijania się w dywany, meble, koce itp. oraz jest bardzo trudna do wyeliminowania.

Wizyty polegają przede wszystkim na: usunięciu całej martwej sierści przy użyciu odpowiednich narzędzi (lub palców groomera), kąpieli, suszeniu, obcinaniu pazurków, czyszczeniu uszu, okolic oczu oraz zębów. Po takim zabiegu sierść psów krótkowłosych staje się gładka i lśniąca. Pozwala to również uwidocznić kolor sierści psa. Efekt końcowy niejednokrotnie powoduje zachwyt wśród wielu właścicieli psów krótkowłosych, którzy do tej pory przekonani byli, że ich podopieczny nie nadają się na tego typu wizyty, a co więcej, że różnica przed i po zabiegu nie będzie widoczna.

Buldożek francuski

Jedną z ras krótkowłosych, która stała się niezwykle popularna w ostatnim czasie, jest m.in. buldożek francuski. Ze względu na swój oryginalny wygląd, niezwykłą inteligencję i bardzo przyjazny charakter stał się psem rodzinnym i towarzyszącym. Buldog francuski to jedna z ras należących do grupy psów do towarzystwa, zaklasyfikowana do sekcji małych psów molosowatych, typ dogowaty. Nie podlega próbom pracy.

Rasa ta osiąga niewielkie wymiary – około 30 cm w kłębie i 8-13 kilogramów wagi. Ogromna, w stosunku do reszty ciała, głowa pokryta jest symetrycznymi fałdami i zmarszczkami, nos jest płaski, szczeka cofnięta, a uszy spiczaste i szerokie. Grzbiet jest szeroki i muskularny, klatka piersiowa cylindryczna i głęboka,

łapy krótkie i mocno umięśnione. Krótka ogon przylega do pośladków. Umaszczenie buldogów francuskich może być białe, białe w czarne łaty, pręgowane, płowe we wszystkich odcieniach oraz czarne z białymi wstawkami.

Według Polskiego Związku Kynologicznego kwalifikuje się do IX grupy, psy do towarzystwa w sekcji 11. W tej samej grupie i sekcji znajdują się kuzyni buldoga francuskiego tacy jak boston terrier oraz mops.

Mops

Mops to kolejny pies krótkowłosy, należący do grupy psów do towarzystwa, zaklasyfikowana do sekcji małych psów molosowatych. Różne, niekiedy rozbieżne, hipotezy sprawiają, że ciężko opisać całą historię rasy mops. Najbardziej wiarygodną hipotezą wydaje się teoria, mówiąca o przybyciu mopsa z Chin szlakiem jedwabnym.

W XVIII wieku jedno z towarzystw, należących do łoży masońskich założyło zakon na ziemiach niemieckich, którego symbolem stał się mops. Pies ten był postrzegany przez członków tego stowarzyszenia jako uosobienie zaufania i wierności. W 1745 roku oficjalnie powstał w Norymberdze Zakon Mopsów, do którego najczęściej należeli ewangelicy szlachcice.

Pies ten jest kontaktowy i towarzyski, więc nie znosi najlepiej długotrwałej samotności. Wykazuje dość znaczny stopień posłuszeństwa i szybko przystosowuje się do życia w rodzinie.

Najczęściej spotykane umaszczenie to piaskowe z czarną maską, ale dopuszczalne jest także płowe, czarne i srebrzyste. Mops jest dobrze przystosowany do życia w małym mieszkaniu, nie wymaga całonocnych spacerów

na wolnym powietrzu. Ze względu na zredukowaną kufę spotyka się u tej rasy problemy z oddychaniem oraz z gałkami ocznymi (za bardzo wystającymi z czaszki).

Wróćmy do ogólnej pielęgnacji psów krótkowłosych. Jak już zostało wspomniane wcześniej, to nie tylko przepiękny i niekiedy spektakularny efekt końcowy po wizycie sprawia, że właściciele tych psów decydują się na kolejne i regularne wizyty w salonie. Bardzo ważne jest ograniczanie wypadania sierści do minimum, a co za tym idzie, dużo łatwiejsze utrzymanie porządku w domu.

Aby uzyskać tak świetny efekt, pamiętajmy o tym, że pielęgnacja tych ras, podobnie jak wszystkich innych, musi być kompleksowa, wykonywana regularnie i bardzo dokładnie.

Wyczesywanie (usuwanie) martwej sierści

Niezwykle ważny jest odpowiedni dobór narzędzi do przeprowadzenia tego typu zabiegu. Doskonale nadawać się do niego będą: furminatory, eliminatory, lassa, zgrzebła, rękawice, kamienie trymerskie, a niekiedy zwyczajnie palce groomera. Dużo skuteczniej niż zszywka, szczotka czy grzebień z pewnością pomogą one usunąć nadmiar sierści.

Ta część zabiegu jest bardzo ważna i wymaga szczególnej cierpliwości oraz konsekwencji. Nie wystarczy jedynie kilka razy przeczesać psa krótko-

kowłosego, którymś z wymienionych powyżej narzędzi. Na tę część pracy musimy poświęcić odpowiednio dużo czasu (od 30 do nawet 60 minut w przypadku większego psa).

Jeśli po zastosowaniu tych narzędzi włos pielęgnowanego pupila nadal wychodzi, „skubujemy” psa palcami, aż do uzyskania pożądanego efektu. Możemy również użyć któregoś z preparatów dostępnych na rynku, które zmniejszają niesz sezonowe linienie sierści, elektryzowanie włosa oraz swędzenie.

Należy spryskać całego psa i wmasować specyfik tak, by wniknął w głąb sierści i skóry (pamiętajmy również o trudno dostępnych miejscach). Czekamy chwilę, aż spray wyschnie i wyczesujemy martwy włos.

Regularne usuwanie obumarłej sierści jest bardzo ważnym zabiegiem pielęgnacyjnym. Pozostawiana i rzadko pielęgnowana sierść wygląda nieestetycznie, utrudnia wentylację skóry, blokuje wzrost nowej sierści a często powoduje świąd i podrażnienia. Po dokładnym osunięciu całej martwej sierści zabieramy psa do kąpieli.

Kąpiel

Podstawą pielęgnacji każdego psa jest kąpiel. Podobnie jak w przypadku innych ras, tak i w tym jest ona również dwufazowa i aby przyniosła pożądaną efekt, należy wykonać ją bardzo starannie. Pierwsza kąpiel jest kąpielą oczyszczającą i do tego celu używa się szam-

ponu dogłębnie myjącego. Ta część kąpieli ma zmywać zarówno z sierści, jak i ze skóry wszelkie zanieczyszczenia. Powinna trwać dopóty, dopóki spłukiwana woda nie będzie idealnie czysta.

Druga część kąpieli to faza pielęgnacyjna. Do niej używa się szamponu uniwersalnego, chyba że pupil ma wyblakły kolor sierści lub też odcień jest mało intensywny, wtedy warto sięgnąć po szampony koloryzujące. Producenci kosmetyków pielęgnacyjnych mają w ofercie szampony dla psów: czarnych i o ciemnej sierści, brązowej, mahoniowej, rudej oraz białej. W przypadku psów o sierści złotej lub srebrnej możemy użyć szamponów koloryzujących w zależności od efektu, jaki chcemy osiągnąć, np. jeśli chcemy wzmocnić złoty kolor małej chihuahuy użyjemy szamponu do rudego koloru, jeśli chcemy go rozjaśnić, wówczas zastosujemy szampon do sierści białej. Analogicznie jeśli będziemy chcieli przyciemnić odcień błękitny/szary np. wyżła weimarskiego, użyjemy szamponu do sierści czarnej, jeśli zaś zależy nam na rozjaśnieniu srebrzystego koloru, wówczas użyjemy szamponu do białego koloru. W przypadku psów wielokolorowych, np. łaciatych buldożków, warto użyć do kąpieli szamponu przeznaczonego do mycia psów wielokolorowych. Ich zadaniem jest wysycanie koloru i usuwanie plam bez rozjaśniania kolorów podstawowych. Podczas kąpieli pamiętajmy o odpowiedniej temperaturze wody. Nie może ona być ani zbyt wysoka, ani zbyt niska.

Po wykąpaniu psa w szamponach nie zapomnijmy o nałożeniu balsamu. W tym przypadku możemy użyć różnorodnych odżywek, np.: regenerujących, witalizujących, uniwersalnych, łagodzących podrażnienia. Odżywkę wmasowujemy w sierść, pozostawiamy na 3 minuty, a następnie spłukujemy. Ten czas, w którym ma wchłonąć się odżywka, możemy wykorzystać na delikatny masaż pieska, który go zrelaksuje i pobudzi skórę. Bardzo ważne, aby kosmetyki pozostawiać na psie odpowiednio długo, aby zdążyły zadziałać w prawidłowy sposób.

Nie możemy zapominać o tym, że ta grupa psów ma niezwykle delikatną skórę, która jest podatna na wszel-

kie alergię, podrażnienia i uczulenia. Bardzo często pytamy więc właścicieli tych psów, czy w przeszłości nie wystąpiły jakieś problemy ze skórą, a jeśli tak, to zamiast wcześniej wymienionych szamponów podczas kąpieli dwukrotnie użyjemy szamponu typowo hipoalergicznego dla zwierząt ze skłonnością do alergii lub podrażnieniami skóry. Ten typ szamponu przynosi ulgę, łagodzi podrażnienia, minimalizuje swędzenie. Regeneruje i uelastycznia skórę i sierść.

Suszenie

Po wykąpaniu stawiamy pieska na stole, na suchym i czystym ręczniku, i rozpoczynamy suszenie. Suszenie psa zaczynamy od delikatnego wytarcia go, raczej odciskamy na nim wodę, a nie trzemy ręcznikiem. Wszystkie czynności wykonujemy z kierunkiem przebiegu włosa. Jeśli pies nie boi się siły i odgłosu, to używamy dużej dmuchawy. Jeśli dźwięk sprawia zwierzęciu duży dyskomfort, a strumień jest zbyt silny, używamy małej suszarki, aby niepotrzebnie nie stresować psa. Strumień powietrza kierujemy z góry i najpierw wydmuchujemy wodę znajdującą się na skórze, a następnie osuszamy sierść. Odległość, na jaką trzymamy suszarkę, zależy od osobniczej tolerancji psa. Nigdy jednak nie trzymamy jej długo w jednym miejscu. Jednocześnie, susząc, możemy czesać psa. Użyjemy do tego miękkiej szczotki z naturalnego włosa, która przy okazji nabłyszczycie sierść. Kończymy, gdy po dotknięciu psa nasza ręka jest idealnie sucha, pamiętając jednocześnie, że o wiele dłużej schnie skóra psa niż jego sierść (nawet do 24 godzin). Podczas tego zabiegu powietrze nie może być zbyt gorące, ponieważ wysuszyłoby nadmiernie skórę. Co jakiś czas sprawdzamy, czy strumień nie nagrzał się zbyt mocno i jeśli jest taka potrzeba,

ochładzamy powietrze odpowiednim przyciskiem znajdującym się na suszarce. Po dokładnym wysuszeniu na sam koniec możemy, dla jeszcze lepszego efektu, nałożyć spray nabłyszczający.

Czyszczenie uszu i okolic oczu

W przypadku psów krótkowłosych czyścimy uszy, używając specjalnego żelu czy też płynu. Do kanału słuchowego wpuszczamy kilka kropel preparatu, masujemy u podstawy ucha i po 2-3 minutach usuwamy rozpuszczoną woskowinę czystą watą lub gazą. Regularne czyszczenie uszu pozwoli utrzymać je w idealnej czystości i nie dopuścić do bardzo bolesnych chronicznych stanów zapalnych. Dotyczy to wszystkich psów, a zwłaszcza tych o uszach zwisających, źle wentylowanych. Uszy np. u buldożków francuskich są stojące i w związku z tym mają bardzo dobrą wentylację. Co prawda nie sprawiają tyle problemu, co w przypadku ras z opadniętymi uszami, ale nie możemy zapominać o ich pielęgnacji.

W przypadku ras, u których występują fałdy skórne na pysku, czyli np. u buldoga francuskiego czy mopsa, niezwykle ważne jest regularne czyszczenie tej okolicy. Narażone są one na ryzyko wystąpienia infekcji skórnych. Dzieje się tak dlatego, że fałdy nie pozwalają na swobodne odparowywanie ciepła i wilgoci, tworząc w ten sposób doskonałe warunki dla rozwoju bakterii. Wrażliwe okolice czyścimy specjalnym żelem lub płynem. Najlepiej sprawdzają się i najbardziej delikatne są te opracowane na bazie naturalnych wyciągów roślinnych. Nie wysuszają i nie niszczą skóry i włosa. Działają również przeciwzapalnie.

Obcinanie pazurków i pielęgnacja opuszek łap

Długie pazury u psów krótkowłosych wyglądają wyjątkowo nieestetycznie.

Na łapach nie ma włosa, który mógłby je zamaskować i ukryć ewentualne niedoskonałości. Należy więc regularnie obcinać pazury, używając do tego specjalnych ciężek. Niepielęgnowane pazury u psów mogą urosnąć naprawdę długie, powodując wówczas kłopoty z chodzeniem, a nawet wykrzywienie łapek, nie wspominając już o bólu. Pazury przycinamy co 4-6 tygodni, chyba że pies ściiera je regularnie sam poprzez dużą ilość ruchu.

Należy również pielęgnować opuszki łap. Ten zabieg jest szczególnie wskazany w okresie jesienno-zimowym. Łapki smarujemy specjalnym balsamem. Pomaga to zachować elastyczność opuszek łap, zmniejsza ryzyko skaleczeń, a w okresie zimowym łagodzi drażniące działanie soli. Taka pielęgnacja również odżywia i zabezpieczy przed ewentualnym uszkodzeniem lub podrażnieniem. Dobrze jest, gdy takie balsamy mają w swoim składzie wosk pszczeli i lanolinę.

Czyszczenie zębów

Aby nie dopuścić do powstawania osadu i kamienia nazębnego, należy regularnie czyścić zęby psom specjalną pastą. Pastę nakładamy na gazik i delikatnie masujemy nim wszystkie zęby. Nadmiar pasty pozostawiamy na zębach. Dzięki opatentowanemu składowi przylega ona do powierzchni zębów i dziąseł, umożliwiając działanie substancji czynnych.

Pozostawiona pasta usuwa istniejącą płytkę nazębną oraz zapobiega namnażaniu się bakterii, które powodują jej wytwarzanie, również bez szczotkowania. Regularne czyszczenie zapobiegnie stanom zapalnym jamy ustnej oraz przykreemu zapachowi z pyska. Zaniedbanie tego może spowodować nieodwracalne zmiany zgryzu i bolesne komplikacje dla psa. □